Geográfusként végeztem a Szegedi Tudományegyetemen, ahol jelenleg is oktatóként és kutatóként dolgozom. Munkám középpontjában a talajok, a vízgazdálkodás és a klímaváltozáshoz való alkalmazkodás áll. Az oktatás, a kutatás és a terepi munka mellett kezdettől fogva fontosnak tartottam, hogy a talajtani ismeretek ne csak a szakmai közösségen belül jelenjenek meg, hanem eljussanak azokhoz is, akik nap mint nap döntéseket hoznak a talajainkról.

Meggyőződésem, hogy a valódi szemléletformálás nem érhet véget az egyetem falain belül. A hazai talajok állapota ma már nem teszi lehetővé, hogy a talajtani tudás kizárólag tudományos fórumokon jelenjen meg. Az elmúlt évek szélsőséges időjárási eseményei és a terepen szerzett tapasztalatok egyértelművé tették, hogy a talajdegradáció nem a jövő problémája, hanem a jelen valósága. A klímaváltozást nem tudjuk megállítani, de azt igenis befolyásolni tudjuk, hogy talajaink milyen állapotban néznek vele szembe. Ebben nincs vesztegetni való időnk.

Úgy gondolom, hogy a Magyar Talajtani Társaság elsődleges feladata továbbra is a magas színvonalú tudományos munka támogatása és képviselete. Ugyanakkor ma már ez önmagában nem elegendő. A tudományos eredmények valódi értékét az adja, ha képesek alakítani a gyakorlatot, segítik a döntéshozatalt és hozzájárulnak talajaink hosszú távú megőrzéséhez. Ha a megszülető tudás nem jut el a gazdálkodókhoz, a döntéshozókhoz és a társadalomhoz, akkor nem tölti be azt a szerepet, amelyre ma minden korábbinál nagyobb szükség lenne.

Véleményem szerint a Társaság akkor tud igazán stabilan működni, ha három, egymást erősítő pillérre épít. Az első a magas színvonalú tudományos munka, amely továbbra is a Társaság alapját jelenti. A második a gyakorlati kapcsolatrendszer, amely biztosítja, hogy kutatási eredményeink eljussanak a talajhasználókhoz, a szaktanácsadókhoz és a szakpolitikai döntéshozókhoz. A harmadik pedig a szemléletformálás, amelynek célja, hogy a talaj értéke és sérülékenysége a társadalom számára is érthetővé és láthatóvá váljon. Ahogyan egy háromlábú szék is csak akkor stabil, ha mindhárom lába egyformán erős, úgy a Társaság munkája is akkor lehet hosszú távon sikeres, ha ez a három terület egyensúlyban fejlődik.

Az elmúlt években ennek szellemében igyekeztem dolgozni. Egyetemi oktatói és kutatói munkám mellett tudatosan kerestem azokat a lehetőségeket, ahol a talajtani ismeretek kiléphetnek a szakmai közegből. Rendszeresen veszek részt gazdafórumokon, terepi talajszelvény-bemutatókon és szakmai rendezvényeken, emellett kiemelten fontosnak tartom a közérthető szemléletformálást is. Ennek jegyében számos ismeretterjesztő cikk, szakmai interjú, videós tartalom és podcast-beszélgetés elkészítésében működtem közre, valamint örömmel vettem részt olyan kezdeményezésekben, mint az Év Talaja program, a Talaj a talpad alatt, a Talaj & Terroir rendezvények vagy az idei „Alap a talaj!” országos roadshow. Számomra ezek nem különálló projektek, hanem ugyanannak a küldetésnek a részei: közelebb vinni a talajtudományt a gazdálkodókhoz, a döntéshozókhoz és a társadalom egészéhez.

Hiszem, hogy a Magyar Talajtani Társaságnak nem csupán tudományos műhelyként kell működnie, hanem a talajok hiteles szakmai képviselőjeként is. A talajnak nincs saját érdekképviselete. A növénytermesztés elsősorban a termést, a gazdasági szereplők a jövedelmezőséget, a szakpolitika pedig sokszor az aktuális kihívásokra adandó válaszokat helyezi előtérbe. A talaj hosszú távú érdekeit azonban csak a talajtani szakma tudja hitelesen képviselni. Ha mi nem mondjuk el, hogy egy-egy talajhasználati döntésnek milyen következményei lesznek tíz, húsz vagy ötven év múlva, akkor ezt nem fogja megtenni helyettünk senki.

Alelnökként szeretném folytatni és tovább erősíteni azt a nyitott, együttműködésre épülő szemléletet, amelyet az elmúlt ciklus vezetése sikeresen elindított. Fontosnak tartom a szakosztályok munkájának támogatását, a fiatal kollégák aktív bevonását, a társtudományokkal való együttműködések bővítését, valamint a kutatás, az oktatás, a gyakorlat és a társadalom közötti kapcsolatok további erősítését. Meggyőződésem, hogy a tudományos kiválóság és a társadalmi felelősségvállalás nem egymás alternatívái, hanem egymás feltételei.

Amennyiben a tagság bizalmat szavaz nekem, alelnökként ezen a közös munkán szeretnék dolgozni. Hiszem, hogy a Magyar Talajtani Társaság előtt ma nem kisebb feladat áll, mint hogy a talajainkról felhalmozott tudást a lehető legszélesebb körben hitelesen képviselje és hasznosítsa. Ez nemcsak lehetőség, hanem szakmai felelősségünk is egyben.

Szeged, 2026. 08. 24.

Hupuczi Júlia